

Bilag II.

Foreningen af Amts- og
Retsbetjentfuldmægtige i Danmark.

April 1909.

Til Landstingsudvalget, til hvilket Forslag til Lønningslov for Fuldmægtige hos Underretsdommere og Retsskrivere udenfor København er henvist.

I Anledning af det af Hans Ekscellence Justitsministeren i Landstinget den 5. Marts d. A. fremsatte Forslag til Lønningslov for Fuldmægtige hos Underretsdommere og Retsskrivere udenfor København afholdtes den 28. s. M. i Foreningen af Amts- og Retsbetjentfuldmægtige i Danmark en Generalforsamling, ved hvilken Fuldmægtige fra alle Egne i Landet var mødte eller repræsenterede. Paa denne valgtes vi underskrevne til som Foreningens Repræsentanter paa Grundlag af det paa Generalforsamlingen anførte at fremsætte overfor det ærede Udvalg de Ønsker og Meninger, som gøre sig gældende indenfor Fuldmægtigstanden i Anledning af det ommeldte Lovforslag.

Vi skulle derfor tillade os ærbødigst at fremkomme med følgende Bemærkninger: Hovedindholdet af det fremsatte Forslag til Lønningslov er, som af Justitsministeren ved Lovens Forelæggelse udtalt (Landstingstidenden Sp. 573 flg.), Bestemmelsen i Forslagets § 4, 1ste Stykke, hvorefter den Adgang, Retsbetjentfuldmægtige hidtil have haft til for Betaling at udføre private juridiske Forretninger, for Fremtiden skal være udelukket.

Selv om der kan anføres teoretiske Grunde for dette Hovedpunkt, tillade vi os dog at henstille til det ærede Udvalg, om ikke den historiske Udvikling i Danmark taler for Bevarelsen af den nuværende Tilstand, der ganske naturligt er fremvokset af Forholdene og fra Statssynspunktet har den Fordel, at Bekostningen langt fra naar op til, hvad en Ordning som den foreslaaede vil medføre. Vi maa gøre gældende, at de praktiske Ulemper ved den nuværende Ordning ikke ere store og navnlig ikke saa store, som fra forskellig Side hævdet.

Fuldmægtigstanden har i den lange Aarrække, Standen har bestaaet under de nuværende Vilkaar, stedse været og er fremdeles en Stand, der nyder Respekt og Anseelse i Befolkningen og Tillid hos dem, hvem Fuldmægtigene yde juridisk Bistand, og Fuldmægtigstillingen har netop paa Grundlag af det Kendskab til praktiske Forhold, som en Fuldmægtigs private Virksomhed giver ham samtidig med, at han opøves i Embedsgerning, været en god Forskole for ham, dersom han senere bliver Retsbetjent.

Vi tør vel ogsaa sige, at der gennem de privatiserende Fuldmægtige i de mange Aar, hvori Institutionen har virket, er givet Befolkningen en nem og billig Adgang til at faa ordnet Skifter, Ejendomshandler, Laanesager og lignende, et Erhverv,